

Enter T&T Sp. z o. o.
Ul. Grunwaldzka 104
60-307 Poznań

Poznań, dn. 17.04.2024 r.

Szanowny Pan
Tomasz Bator
Dyrektor Departamentu Regulacji
Urzędu Komunikacji Elektronicznej
ul. Giełdowa 7/9
01-211 Warszawa

Sygn. DR.WWM.6171.48.2023.30

Szanowny Panie Dyrektorze,

Działając w imieniu Enter T&T Sp. z o. o. (Enter) na podstawie przepisów prawa, w odpowiedzi na przedstawiony projekt decyzji oraz zawiadomienie z dnia 19 marca 2024 r. w sprawie konsultacji projektu decyzji o dostęp do budynków Spółdzielni Mieszkaniowej „Pojezierze” w Olsztynie (SM lub Spółdzielnia), ul. Kołobrzaska 13, 10-444 Olsztyn, przekazuję poniższe stanowisko.

Enter podtrzymuje swój wniosek na pełny dostęp (w tym budowę instalacji telekomunikacyjnych) we wszystkich budynkach Spółdzielni. Enter podnosi kwestię istnienia w budynkach instalacji telekomunikacyjnej innych operatorów. Enter zwraca uwagę, że nie jest to pełna infrastruktura światłowodowa, a jedynie wybudowane szachty techniczne zwane również pionami technicznymi, które pozwalają na wprowadzenie do nich abonenckiej instalacji światłowodowej zatem stan faktyczny na dziś wg wiedzy Enter w budynkach SM to tylko częściowe instalacje telekomunikacyjne, doprowadzone wyłącznie do abonentów tych operatorów. Do pozostałych lokali w budynkach SM Pojezierze w Olsztynie nie jest wprowadzona instalacja światłowodowa. De facto bezsprzeczne jest, że w budynkach tych nie istnieje kompletna światłowodowa infrastruktura telekomunikacyjna, z których Enter mogłaby skorzystać bez konieczności jej wybudowania.

Najważniejszym czynnikiem dla Enter jest przepis art. 30 ust 1a megaustawy. Enter wskazuje, że nie ma uzasadnienia, dla którego miałyby być opłacalne ewentualne korzystanie z wewnątrzbudynkowej infrastruktury innego (istniejącego) operatora gdyż jest to dla Enter ekonomicznie nie opłacalne, warunki dostępu do instalacji są dyskryminujące i tym samym uniemożliwiają Enter oferowania abonentom konkurencyjnych warunków świadczenia usług telekomunikacyjnych czym spełniony jest warunek wynikający z art. 30 ust 1a pkt 3 megaustawy.

UZASADNIENIE

Na wstępie Enter wskazuje, że spełnione zostały wszystkie przesłanki płynące z art. 30 ust. 1a pkt 3 megaustawy, który brzmi „...oferowane warunki dostępu do instalacji są dyskryminujące lub uniemożliwiają przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu oferowanie użytkownikom końcowym

1. Spełnienie warunku dyskryminacji. Enter wyjaśnia, że nie ma wpływu na termin, w którym przyłączy do abonenta zostanie wybudowane. Wskazujemy, że podmiot, który to przyłączy ma wybudować, w gruncie rzeczy jest podmiotem konkurencyjnym dla Enter i w jego interesie jest docelowo przejęcie tego abonenta, a więc de facto działanie ze szkodą dla Enter. Enter wskazuje, że pozbawiony jest tym samym możliwości konkurowania z tymi uprzywilejowanymi podmiotami, ponieważ pozbawiony zostaje możliwości zaproponowania abonentowi świadczenia usługi np. „od jutra”. Enter nie zna również konkretnego kosztu dla wybudowania takiego przyłącza i/lub kosztu aktywacji takiego przyłącza przez co nie jest w stanie skalkulować swojej oferty identycznej dla każdego abonenta. Enter wskazuje również, że bierze pod uwagę to, że abonent może nie regulować swoich rachunków w ogóle lub regulować je z dużymi opóźnieniami. W związku z tym bierze na siebie dodatkową odpowiedzialność de facto ponoszenia kosztów stałych jakim jest ewentualna dzierżawa takiego przyłącza nie mając jednocześnie pewności, że ostatecznie abonent za nie zapłaci. Oczywistym jest, że jest to ryzyko biznesowe z tym, że ostatecznie dyskryminuje ono Enter, który jako dzierżawca łączy abonenckiego w sieci wewnątrzbudynkowej ponosi odpowiedzialność finansową przed właścicielem takiego przyłącza czyli innym operatorem i jednocześnie konkurentem Enter. Ponoszenie opłaty jednorazowej czy to za wybudowanie, czy to za aktywację w przekonaniu Enter nie ma znaczenia ponieważ de facto jest to dla takiego operatora jak i byłaby dla Enter, z którym Enter konkuruje jest to natychmiastowy zwrot kosztów związanych z wybudowaniem takiej instalacji abonenckiej. Wysoka opłata abonamentowa w wysokości ok. 20 zł miesięcznie za utrzymanie tego łącza wyklucza faktyczne konkurowanie z operatorami, właścicielami tych instalacji, którzy w miejsce tych przeniesionych na Enter kosztów z własnego punktu widzenia, często dokładają w miejsce tego kosztu dodatkowe pakiety usług, np. Netflix, Canal+ czy HBO itd. Przez ponoszenie przez Enter stałych kosztów miesięcznych w wysokości ok. 20 zł oraz opłaty jednorazowej niezależnie czy związanej z przyłączeniem czy aktywacją usługi w wysokości ok. 300,00 zł, nie pozwala Enter na faktyczne konkurowanie z tymi operatorami i tym samym jest bezsprzecznie dyskryminujące wobec Enter. Bezpośrednio wpływa to na brak możliwości tworzenia przez Enter oferty konkurencyjnej. W takiej sytuacji Enter nie jest w stanie dodatkowo zaproponować abonentowi np. dodatkowych pakietów Netflix, Canal+ czy HBO, ochrony antywirusowej etc. gdyż ponosić musi koszty dzierżawy instalacji innego operatora i tym samym nie może wziąć na siebie dodatkowych kosztów związanych z promocją „Netflix, Canal+ czy HBO lub np. 6 miesięcy za 1 zł”. Niewątpliwie dyskryminującym dla Enter jest również fakt, że w przypadku konieczności korzystania z instalacji innego operatora, Enter ponosi **nieuzasadnione** wysokie koszty, które nie mają nic wspólnego z kosztami bieżącego utrzymania kilkunastometrowego odcinka światłowodu łączącego budynkowy punkt dostępowy zakończony gniazdem w mieszkaniu abonenta. Enter wskazuje, że przenoszone na Enter koszty jednorazowe, a przede wszystkim comiesięczne stałe koszty abonamentowe za to łącze stanowią dla operatora, właściciela tej sieci de facto czysty zysk. Enter podnosi, że faktyczny koszt tzw. patchcordu światłowodowego o długości 30 m to koszt ok. 20,00 zł. Koszt dojazdu oraz koszt wykonania polegającego na wprowadzeniu tego patchcordu światłowodowego do szachtu technicznego to koszt ok. 100,00 zł – 150,00 zł. Enter wskazuje również, że żadna ze spółdzielni

mieszkańcowych, wspólnot etc. nie ma prawa do pobierania od operatora – właściciela sieci stałych opłat za utrzymanie sieci wewnątrzbudynkowej. W związku z tym bezsprzecznie dyskryminującym dla Enter jest koszt ok. 20,00 zł comiesięcznej opłaty za utrzymanie łącza budynkowego. Zdaniem Enter wyłącznie ta przesłanka i powyżej zawarte argumenty w pełni wyczerpują przesłankę megaustawy art. 30 ust 1a pkt 3, który brzmi „...oferowane warunki dostępu do instalacji są dyskryminujące..”. Nadto Enter wskazuje, że każdy z operatorów posiadający własną infrastrukturę w budynkach Spółdzielni, nie korzysta z infrastruktury drugiego operatora. Wyłącznie to pokazuje, że warunki techniczne oraz finansowe oferty dostępu do instalacji telekomunikacyjnej budynków SM są nierynkowe i operatorzy Ci z tych warunków nie korzystają. Każdy z tych operatorów, który wolał wybudować własną instalację telekomunikacyjną, nie musiał i nie zamierzał korzystać z usług konkurenta. Jedyny powód dla którego ekonomicznie byłoby opłacalne korzystanie z oferty konkurenta jest zasada wzajemności (to znaczy każdy z nich wzajemnie udostępnia drugiemu podobną ilość łączy abonenckich, co powoduje, że koszt łącza abonenckiego w jakiegokolwiek by nie był wysokości, nie ma znaczenia). Operator korzystający może pozwolić sobie na tak wysoką opłatę za udostępnienie łącza abonenckiego przez uprzywilejowanych operatorów tylko jeśli sam jednocześnie udostępnia tym operatorom swoje łącza. W ten sposób wysokie koszty dostępu do sieci wewnątrzbudynkowej niwelowane są wysokimi przychodami związanymi z dzierżawy własnych sieci wewnątrzbudynkowych. W opinii Enter taka praktyka to subsydiowanie skrośne i powinno być badane odrębnym postępowaniem przez Prezesa UKE. Z tego względu, analiza Prezesa UKE powinna obejmować ilość udostępnianych instalacji telekomunikacyjnych tych operatorów z odrębnym uwzględnieniem w stosunku do przedsiębiorców telekomunikacyjnych, którzy nie świadczą wzajemnie usługi dostępu do własnej instalacji.

2. Spełnienie warunku uniemożliwienia Enter oferowania abonentom warunków konkurencyjnych świadczonych usług, w tym cenowych i jakościowych. Enter wyjaśnia, że w przypadku realizacji usług z wykorzystaniem łącza światłowodowego, a w szczególności z wykorzystaniem technologii GPON, niezwykle istotne jest aby sieć światłowodowa na całym swoim odcinku tj. od serwerowni operatora poprzez wszystkie splitterzy, sieć miejską oraz sieć wewnątrzbudynkową, spełniała określone parametry tj. minimalne straty związane z tłumieniem mocy optycznej sygnału co jest kluczowe dla prawidłowego działania tej usługi. Z daleko posuniętej ostrożności Enter wskazuje, że w skrajnym przypadku, w szczególności gdy nie ma pieczy nad dowolną częścią odcinka sieci, istnieje potencjalna możliwość wprowadzania tłumienia sygnału, które w konsekwencji ma bezpośrednie przełożenie na znaczne pogorszenie świadczonej usługi. Enter pragnie podkreślić, że jest to wyłącznie sytuacja, w której w przypadku nieetycznej walki konkurencyjnej, operator właściciel takiej sieci ma możliwość na doprowadzenie do konfliktu operatora korzystającego z abonentem. Enter w tym miejscu podkreśla, że nie zarzuca tym operatorom celowego działania jednak wskazuje, że zapis art. 30 ust 1a pkt 3 megaustawy wskazujący na brak jakości, nie pozostawia operatorowi biorcy możliwości bezpośredniego wpłynięcia na poprawę tego parametru i w takiej sytuacji jest uzależniony od działań operatora właściciela takiej sieci.

Enter wskazuje, że oferta, w której Enter w cenie 49,00 zł (brutto) oferuje abonentowi usługę dostępu do Internetu o prędkości 500 Mbps download i 200 Mbps upload wraz z ruterem Wi-Fi, Telewizję pakiet LUZ oraz telefonem komórkowym „no limit” i wskazuje dalej, że wartość pakietu telewizyjnego to 10,00 zł, wartość pakietu „no limit” 10,00 zł, wartość pakietu Internet 29,00 zł. W tej sytuacji koszt ewentualnej dzierżawy łącza wewnątrzbudynkowego (na odcinku „klatka schodowa – abonent”) o wartości ok. 20,00 zł stanowi ponad 40% wzrost kosztów dla Enter i łącznie wynosi ok 69,00 zł brutto czym spełnia warunek wynikający z art. 30 ust 1a pkt 3 megaustawy mówiący *„...oferowane warunki dostępu do instalacji są dyskryminujące lub uniemożliwiają przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu oferowania użytkownikom końcowym konkurencyjnych warunków świadczenia usług w tym cenowych i jakościowych...”*. Enter w dalszej części podnosi, że w tym miejscu spełniony zostaje warunek „cenowy”, który bezsprzecznie Enter nie jest w stanie spełnić przy założeniu, że we wskazanym pakiecie ponosi koszty karty SIM – usługi „no limit”, pakietu telewizyjnego – pakietu LUZ oraz dostępu do Internetu – usługi o prędkości 500/200 Mbps plus dodatkowych kosztów związanych z dzierżawą łącza wewnątrzbudynkowego o łącznej wartości ok. 69,00 zł w stosunku do oferty, w której Enter zapewnia te usługi w wysokości 49,00 zł brutto czym również wyczerpana jest przesłanka dyskryminacji takiej oferty. Jak już Enter wskazała w pkt 1 *„...Wysoka opłata abonamentowa w wysokości ok. 20,00 zł miesięcznie za utrzymanie tego łącza wyklucza faktyczne konkurowanie z operatorami, właścicielami tych instalacji, którzy w miejsce tych przeniesionych na Enter kosztów z własnego punktu widzenia, często dokładają dodatkowe pakiety usług, np. Netflix, Canal+ czy HBO itd....”* Przez co uniemożliwiają Enter, który jest przedsiębiorcą telekomunikacyjnym na oferowanie wszystkim abonentom czyli użytkownikom końcowym konkurencyjnych warunków świadczenia usług **w tym cenowych** czym wyczerpany zostaje w całości zapis art. 30 ust 1a pkt 3 megaustawy.

Z daleko posuniętej ostrożności Enter wyjaśnia, że w rezultacie 49,00 zł jako przychód od abonenta minus 20,00 zł koszt utrzymania kilkunastometrowego odcinka światłowodu jest irracjonalny i dodatkowo sprzeczny z zasadami zdrowej konkurencji. Zdaniem Enter bezsprzecznym jest, że projekt decyzji Prezesa UKE narusza zasady konkurencji wspierając operatora/operatorów, który nawet nie posiada infrastruktury, a jedynie dopiero prawo jej wybudowania na odcinku „klatka schodowa – mieszkanie abonenta” i tym samym nie pozwalając na ewentualną możliwość naturalnego „ułożenia się” relacji cenowych między operatorami w skutek uwolnienia możliwości budowy konkurencyjnej infrastruktury. W tym miejscu Enter wskazuje, że umożliwienie wybudowania Enter sieci wewnątrzbudynkowej, która stanowi jedynie promil kosztów całej infrastruktury telekomunikacyjnej, nie przesądza o jej wybudowaniu, a jedynie wpływa na pozycję negocjacyjną Enter ceny dzierżawy kilkunastometrowego odcinka sieci światłowodowej wewnątrzbudynkowej. W sytuacji wydania przez Prezesa UKE zgody na wybudowanie sieci wewnątrzbudynkowej, pozycja negocjacyjna Enter zostaje zrównana z pozycją operatora, który posiada sieć wewnątrzbudynkową zostaje zrównana jedynie w sytuacji gdy Enter posiadała będzie zgodę na wybudowanie identycznej instalacji. Bez wątplenia w sytuacji odmowy przez Prezesa UKE wyrażenia zgody na wybudowanie przez Enter sieci wewnątrzbudynkowej, Enter jest dyskryminowana spełniając przepisy art. 30 ust 1a pkt 3 megaustawy i nie pozwala Enter na negocjowanie warunków cenowych dzierżawy takie łącza istniejącej instalacji. Oczywiście jest bowiem, że operator posiadający taką sieć ma świadomość, że bezkarnie może zaproponować w

zasadzie dowolną stawkę za dzierżawę takiego łącza, ponieważ ani Enter ani inny operator nie będzie miał prawa na de facto konkutowanie z operatorem posiadającym taką infrastrukturę. Enter pragnie w tym miejscu wskazać, że Prezes UKE wydając decyzję umożliwiającą Enter wybudowanie sieci wewnątrzbudynkowej doprowadza de facto do łamania budynkowego monopolu, kluczowego dla rozwoju rynku i łatwego, taniego dostępu do abonentów w budynkach wielorodzinnych.

PODSUMOWANIE

Enter podkreśla, że wewnątrzbudynkowa infrastruktura światłowodowa jest jedynie promilem całej infrastruktury i jej złożonego charakteru. Jest ona jednak kluczowa dla możliwości szybkiego, łatwego, taniego i niezależnego dostępu do abonenta. Blokowanie jej niezależnego dostępu do lokalu proponowanym projektem decyzji stoi w sprzeczności z prawem, w tym przepisami art. 30 ust 1a pkt 3 megaustawy, zasadami równego traktowania przedsiębiorców, a także zdrowym rozsądkiem i nie ma nic wspólnego z duchem obowiązujących przepisów stając się w ten sposób pariasem w stosunku do interesów i oczekiwań abonenta końcowego, który staje się w ten sposób zakładnikiem operatora o uprzywilejowanej pozycji.

Co więcej, przy konieczności płacenia uprzywilejowanym operatorom ok. 20,00 zł za każde udostępnione łącze abonenckie doszłoby do sytuacji, w której operatorzy ci natychmiast uzyskują znaczącą przewagę konkurencyjną nad Enter. Oferta detaliczna tych operatorów będzie zawsze niższa i korzystniejsza od oferty Enter, z uwagi na jej niższe koszty dostępu do lokali i dodatkowo byłaby ona dofinansowywana przez opłaty hurtowe Enter za udostępniane mu łącza. W konsekwencji tego Enter na warunkach proponowanych przez tych operatorów nigdy nie będzie w stanie stworzyć konkurencyjnej względem tych operatorów oferty detalicznej.

Nadto Enter zauważa, że operatorzy Ci posiadają jedynie puste szachty (bez jakichkolwiek kabli mimo złożonych deklaracji) albo jedynie kable doprowadzone do własnych abonentów obsługiwanych z wykorzystaniem technologii światłowodowej. Wg wiedzy Enter uprzywilejowani operatorzy blokują dostęp innym operatorom w tym Enter na dostęp do możliwości wybudowania sieci wewnątrzbudynkowej, gdyż ich monopolizacja zapewnia im duży stały przychód bez konieczności ponoszenia jakichkolwiek kosztów stałych i de facto wyłączny dostęp do abonenta.

W związku z powyższym Enter wnosi jak w sentencji.

Z poważaniem